

จอห์น เคจ 4'33" การปฏิวัติแนวคิดทางดนตรีและศิลปะผ่านความเงียบ John Cage's 4'33": Revolutionizing Music and Art Through Silence

วิชญ์ บุญรอด*¹
Vich Boonrod*¹

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งศึกษาบทเพลง 4'33" ของ จอห์น เคจ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในผลงานที่มีอิทธิพลมากที่สุดในประวัติศาสตร์ดนตรีร่วมสมัย ผลงานชิ้นนี้ไม่เพียงแต่ท้าทายขนบธรรมเนียมของการแสดงดนตรีแบบดั้งเดิม แต่ยังเปิดมุมมองใหม่เกี่ยวกับธรรมชาติของเสียงและความเงียบ ผู้เขียนได้ทำการสำรวจประวัติความเป็นมา แนวคิดเบื้องหลัง และผลกระทบของ 4'33" ที่มีต่อวงการดนตรีและศิลปะร่วมสมัย ผ่านมุมมองทางสุนทรียศาสตร์ ปรัชญา และสังคมวิทยา ที่อิทธิพลของผลงานชิ้นนี้ได้ส่งต่อศิลปินและนักแต่งเพลงในยุคหลัง โดยบทความนี้จะนำเสนอมุมมองที่ครอบคลุมและลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับความสำคัญของ 4'33" ในฐานะผลงานที่เปลี่ยนแปลงวงการดนตรีและศิลปะอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: จอห์น เคจ / ดนตรีร่วมสมัย / แนวคิดหลังสมัยใหม่ / 4'33"

Abstract

This article examines John Cage's composition 4'33", widely regarded as one of the most influential works in the history of contemporary music. This piece not only challenges traditional conventions of musical performance but also offers new perspectives on the nature of sound and silence. The author explores the historical context, underlying concepts, and impact of 4'33" on contemporary music and art through aesthetic, philosophical, and sociological lenses. The study investigates the work's influence on subsequent generations

* corresponding author, email: vichb@nu.ac.th

¹ ภาควิชาดนตรี คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

¹ Department of Music, Faculty of Humanities, Naresuan University

of artists and composers. By presenting a comprehensive and in-depth analysis, this article aims to elucidate the significance of 4'33" as a transformative force in the realms of music and art.

Keywords: John Cage / contemporary music / postmodern concepts / 4'33"

บทนำ

ดนตรีในศตวรรษที่ 20 เป็นช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญของประวัติศาสตร์ดนตรีตะวันตก ที่มีการท้าทายและปฏิเสธขนบดั้งเดิมอย่างรุนแรง โดยเฉพาะในช่วงครึ่งหลังของศตวรรษ นักประพันธ์เพลงได้แสวงหาแนวทางการสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ที่แตกต่างไปจากระบบการประพันธ์แบบโทนอล (Tonal) ที่ใช้มาตั้งแต่ยุคบาโรกจนถึงโรแมนติก Ross, A. (2007: 36-42) ได้วิเคราะห์ว่าการเปลี่ยนแปลงนี้สะท้อนให้เห็นถึงวิกฤตของสังคมและวัฒนธรรมตะวันตกที่เผชิญกับความขัดแย้งและสงครามโลกทั้งสองครั้ง ซึ่งส่งผลให้ศิลปินแสวงหาภาษาดนตรีและวิธีการแสดงออกแบบใหม่ โดยในช่วงทศวรรษ 1950-1960 เกิดการเคลื่อนไหวทางดนตรีที่หลากหลาย ทั้งดนตรีอะแวงต์-การ์ด (Avant-garde) ที่มุ่งทดลองเทคนิคการประพันธ์แบบใหม่ ดนตรีแบบซีเรียล (Serialism) ที่พัฒนามาจากแนวคิด 12-tone ของ อาร์นอลด์ เชินแบร์ก (Arnold Schoenberg) และดนตรีทดลอง (Experimental Music) ที่ท้าทายขนบของการประพันธ์และการแสดงดนตรี (Born, G., 2010: 230-235) ซึ่ง Taruskin, R. (2009: 154-158) ได้ชี้ให้เห็นว่าความเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีได้ส่งผลต่อพัฒนาการของดนตรีในยุคนี้เป็นอย่างมีนัยสำคัญ

ท่ามกลางความเคลื่อนไหวทางดนตรีในช่วงกลางศตวรรษที่ 20 จอห์น เคจ (John Cage) ได้ปรากฏตัวในฐานะนักประพันธ์ผู้มีบทบาทโดดเด่นในการปฏิบัติแนวคิดเกี่ยวกับดนตรี McClary, S. (2000: 128-132) ได้วิเคราะห์ว่าผลงานของเคจสะท้อนให้เห็นถึงการแตกหักของวัฒนธรรมดนตรีที่เคยเป็นเอกภาพในยุคก่อนหน้า โดย Nicholls, D. (2007: 517-520) ได้ชี้ให้เห็นว่าแนวคิดและผลงานของเคจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งบทเพลง 4'33" ได้สร้างการเปลี่ยนแปลงพื้นฐานต่อวิธีคิดเกี่ยวกับเสียงและดนตรีอย่างถึงรากถึงโคน ซึ่งการทำลายขนบและกรอบความคิดเดิมของเขา ได้เปิดมิติใหม่ให้กับการสร้างสรรค์ดนตรีร่วมสมัย

จอห์น เคจ นักประพันธ์เพลงชาวอเมริกัน ได้สร้างปรากฏการณ์ที่ สิ้นສະເຫຼ່ອນວງการดนตรีด้วยการนำเสนอผลงานที่ชื่อว่า "4'33" ผลงานชิ้นนี้ ประกอบด้วยสามส่วน โดยในแต่ละส่วน นักดนตรีจะนั่งอยู่หน้าเปียโนโดยไม่เล่นโน้ต ใด ๆ เป็นเวลารวมทั้งสิ้น 4 นาที 33 วินาที การแสดงครั้งแรกของผลงานนี้เกิดขึ้นที่ Maverick Concert Hall ในเมือง Woodstock รัฐนิวยอร์ก โดยมี เดวิด ทูดอร์ (David Tudor) รับบทบาทเป็นนักเปียโนในการแสดงครั้งนั้น (Gann, K., 2010 : 2) ผลงานชิ้นนี้ได้สร้างความประหลาดใจและความสับสนให้กับผู้ชมในขณะนั้น และ ต่อมาได้กลายเป็นหนึ่งในผลงานที่มีการถกเถียงและวิพากษ์วิจารณ์มากที่สุดใน ประวัติศาสตร์ดนตรีร่วมสมัย

"4'33" ไม่เพียงแต่เป็นการท้าทายความเข้าใจทั่วไปเกี่ยวกับดนตรีและการแสดงดนตรี แต่ยังเป็น การเปิดประตูสู่การตีความและการสร้างสรรค์ใหม่ ๆ ในวงการศิลปะ ผลงานชิ้นนี้ได้กระตุ้นให้เกิดการตั้งคำถามเกี่ยวกับธรรมชาติของ เสียง ความเงียบ และบทบาทของผู้ฟังในการสร้างประสบการณ์ทางดนตรี นอกจากนี้ ยังเป็นการท้าทายแนวคิดดั้งเดิมเกี่ยวกับความเป็นผู้ประพันธ์และการควบคุมในการสร้างสรรค์งานศิลปะ

ภาพที่ 1 จอห์น เคจ (John Cage) ในปี ค.ศ. 1958
(ที่มา: Cheal, D., 2020)

ในช่วงเวลากว่า 70 ปีนับตั้งแต่การเปิดตัวครั้งแรก "4'33" ยังคงเป็นหัวข้อของการศึกษาวิจัยและการตีความอย่างต่อเนื่อง งานวิจัยล่าสุดได้สำรวจผลกระทบของผลงานชิ้นนี้ในบริบทของดนตรีดิจิทัลและศิลปะสื่อใหม่ ตัวอย่างเช่น การศึกษาของ Dodd, J. (2018 : 629) ได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง "4'33" กับแนวคิด

เรื่องเสียงในยุคดิจิทัล ในขณะที่ Piekut, B. (2020 : 146-150) ได้สำรวจอิทธิพลของจอห์น เคจ ต่อการพัฒนาของดนตรีทดลองและศิลปะการแสดงในศตวรรษที่ 21

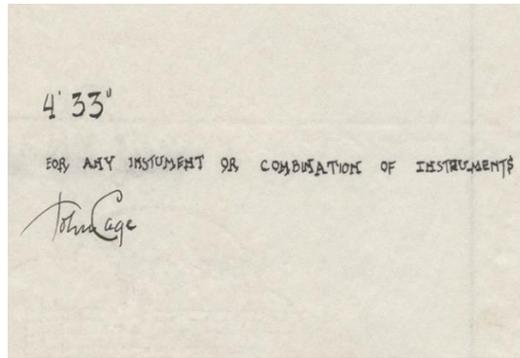
บทความนี้ผู้เขียนต้องการนำเสนอการวิเคราะห์มุมมองเกี่ยวกับบทเพลง 4'33" โดยพิจารณาทั้งในแง่ประวัติศาสตร์ แนวคิดเชิงปรัชญา และผลกระทบทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งผู้เขียนได้ตั้งคำถามว่า ผลงานชิ้นนี้ได้เปลี่ยนแปลงวิธีคิดเกี่ยวกับดนตรี เสียง และศิลปะอย่างไร รวมถึงมีอิทธิพลต่อศิลปินและนักคิดในยุคใหม่ รวมถึงได้เชื่อมโยงความเกี่ยวข้องของ 4'33" ในบริบทของโลกดิจิทัลและสังคมร่วมสมัยในแง่มุมใด โดยผู้เขียนมุ่งหวังที่จะนำเสนอมุมมองใหม่ ๆ เกี่ยวกับความสำคัญและความหมายของผลงานชิ้นนี้ในศตวรรษที่ 21

ประวัติและบริบททางประวัติศาสตร์

การเข้าใจความสำคัญของ 4'33" จำเป็นต้องพิจารณาบริบททางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่เคจได้สร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ขึ้นมา จอห์น เคจ เกิดในปี ค.ศ. 1912 ในลอสแอนเจลิส และเติบโตขึ้นมาในช่วงเวลาที่โลกกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ทั้งทางสังคม การเมือง และเทคโนโลยี ประสบการณ์ชีวิตของเขาได้รับอิทธิพลอย่างมากจากเหตุการณ์สำคัญต่าง ๆ เช่น สงครามโลกครั้งที่สอง การพัฒนาของเทคโนโลยีการสื่อสาร และการเติบโตของวัฒนธรรมประชานิยม (Larson, K., 2012 : 167-170) ในช่วงทศวรรษ 1940 และ 1950 เขาได้เริ่มสำรวจแนวคิดใหม่ ๆ เกี่ยวกับดนตรีและเสียง โดยได้รับอิทธิพลจากปรัชญาตะวันออก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพุทธศาสนานิกายเซน และแนวคิดของ I Ching หรือคัมภีร์การเปลี่ยนแปลง ซึ่งนำไปสู่การทดลองกับแนวคิดเรื่องความบังเอิญและการปล่อยวาง การควบคุมในการสร้างสรรค์งานศิลปะ (Pritchett, J., 1993 : 75-80) นอกจากนี้ จอห์น เคจ ยังได้รับแรงบันดาลใจจากศิลปินร่วมสมัยคนอื่น ๆ เช่น มาร์เซล ดูชองป์ (Marcel Duchamp) ซึ่งท้าทายแนวคิดดั้งเดิมเกี่ยวกับศิลปะด้วยผลงาน "Readymades" ของเขา

การสร้างสรรค์บทเพลง 4'33" เกิดขึ้นในบริบทของการเคลื่อนไหวทางศิลปะหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ซึ่งศิลปินหลายคนกำลังแสวงหาวิธีการใหม่ ๆ ในการแสดงออกและท้าทายขนบธรรมเนียมเดิม ในวงการดนตรี มีการทดลองกับเทคนิคและรูปแบบใหม่ ๆ เช่น ดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้เสียงที่ไม่ใช่ดนตรี ในการประพันธ์ จอห์น เคจ เองก็ได้ทดลองกับแนวคิดเหล่านี้ก่อนที่จะสร้าง 4'33" โดยในปี 1948 เขาได้บรรยายเกี่ยวกับแนวคิด "การประพันธ์ของความเงียบ"

ที่ Black Mountain College ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของแนวคิดที่นำไปสู่การสร้าง 4'33"
(Gann, K., 2010 : 130-135; Šterbáková, D., 2021 : 60-62)

ภาพที่ 2 Score บทเพลง 4'33" ของจอห์น เคจ (John Cage)
(ที่มา: Vartanian, H., 2013)

การแสดงครั้งแรกของ 4'33" ในปี 1952 เกิดขึ้นในช่วงเวลาที่สังคมอเมริกันกำลังเผชิญกับความตึงเครียดทางการเมืองและสังคม ยุคสงครามเย็นกำลังเริ่มต้นขึ้น และมีการต่อต้านวัฒนธรรมกระแสหลักเกิดขึ้นในหมู่นักคิดและศิลปิน ในบริบทนี้ 4'33" จึงไม่เพียงแต่เป็นการทดลองทางดนตรี แต่ยังเป็นการแสดงออกทางการเมืองและสังคมอีกด้วย (Joseph, B. W., 2016 : 180-185) ซึ่งปฏิกิริยาต่อ 4'33" ในช่วงแรกนั้นหลากหลายและมักจะเป็นไปในทางลบ ผู้ชมหลายคนรู้สึกสับสนและไม่พอใจกับสิ่งที่พวกเขามองว่าเป็นการเหยียดหยันหรือการหลอกลวง อย่างไรก็ตาม ในหมู่นักคิดและนักวิชาการบางกลุ่ม 4'33" ได้รับการยอมรับว่าเป็นการเปิดมิติใหม่ในการคิดเกี่ยวกับดนตรีและศิลปะ (Kostelanetz, R., 2003 : 70-75) ตลอดหลายทศวรรษที่ผ่านมาการตีความและการประเมินคุณค่าของ 4'33" ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก โดยปัจจุบันถือเป็นหนึ่งในผลงานที่มีอิทธิพลมากที่สุดในประวัติศาสตร์ดนตรีร่วมสมัย

แนวคิดและปรัชญาเบื้องหลัง 4'33"

4'33" ไม่ใช่เพียงแค่การแสดงดนตรีที่ไร้เสียง แต่เป็นการแสดงออกทางปรัชญาที่ลึกซึ้งเกี่ยวกับธรรมชาติของเสียง ดนตรี และการรับรู้ของมนุษย์ จอห์น เคจ ได้ท้าทายความเข้าใจดั้งเดิมที่ว่าดนตรีต้องประกอบด้วยเสียงที่จงใจสร้างขึ้นโดยนักดนตรี เขาเสนอว่าเสียงทุกชนิดในสภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นเสียงลมพัด เสียงคนไอ หรือเสียงรถยนต์ผ่าน ล้วนเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ทางดนตรี แนวคิดนี้ได้ขยายนิยามของดนตรีให้กว้างขวางขึ้นอย่างมาก ดังที่ Cox, C. (2009 : 20-22) ได้วิเคราะห์ไว้ในงานวิจัยของเขาผ่าน 4'33" ซึ่งได้แสดงให้เห็นว่าความเงียบที่สมบูรณ์นั้นไม่มีอยู่จริง แม้ในห้องที่เงียบที่สุด เรายังสามารถได้ยินเสียงการทำงาน ของร่างกายเราเอง เช่น เสียงเลือดไหลเวียน หรือเสียงประสาททำงาน แนวคิดนี้ได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์ของเขาในห้องไร้เสียงสะท้อนที่มหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด ซึ่ง Gann, K. (2010 : 160-165) ได้อธิบายไว้อย่างละเอียดในหนังสือของเขาเกี่ยวกับประวัติของ 4'33"

การปล่อยวางการควบคุมเป็นอีกหนึ่งแนวคิดสำคัญที่อยู่เบื้องหลัง 4'33" จอห์น เคจ เชื่อว่าการปล่อยให้เสียงเกิดขึ้นตามธรรมชาติโดยปราศจากการแทรกแซง นั้นเป็นวิธีที่จะเข้าถึงความงามและความจริงของเสียงได้อย่างแท้จริง Pritchett, J. (1993 : 138-140) ได้วิเคราะห์ว่าแนวคิดนี้สะท้อนถึงอิทธิพลของปรัชญาตะวันออก โดยเฉพาะพุทธศาสนานิกายเซนที่มีต่อ จอห์น เคจ ซึ่งนอกจากนี้ 4'33" ยังได้เปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้ฟังจากผู้รับฟังแบบพาสซีฟเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างสรรค์ ประสบการณ์ทางดนตรี ผู้ฟังถูกเชิญชวนให้ตระหนักถึงเสียงรอบตัวและตีความเสียงเหล่านั้นในฐานะส่วนหนึ่งของการแสดง Kim-Cohen, S. (2009 : 140-145) ได้วิเคราะห์ว่าการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้ฟังนี้มีนัยสำคัญต่อการพัฒนาทางศิลปะ เสียงและศิลปะการแสดงในเวลาต่อมา

การกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนของ 4'33" (4 นาที 33 วินาที) เป็นการสร้างกรอบเวลาสำหรับการรับฟังและการตระหนักรู้ การกำหนดเวลานี้ทำให้ประสบการณ์การฟังเสียงรอบตัวกลายเป็น “การแสดง” ที่มีโครงสร้าง Piekut, B. (2020 : 151-155) ได้วิเคราะห์ว่าแนวคิดเรื่องกรอบเวลานี้มีอิทธิพลต่อการพัฒนาของศิลปะการแสดงสดและศิลปะเชิงกระบวนการในทศวรรษต่อมา

อิทธิพลของปรัชญาตะวันออกต่อแนวคิดของ จอห์น เคจ นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปรัชญาเซนและ I Larson, K. (2012 : 240-245) ได้

วิเคราะห์ว่าแนวคิดเหล่านี้มีส่วนสำคัญในการหล่อหลอมมุมมองของ จอห์น เคจ เกี่ยวกับความไม่แน่นอนและการปล่อยวางความยึดมั่นถือมั่น ซึ่งสะท้อนออกมาอย่างชัดเจนใน 4'33"

แนวคิดเหล่านี้ไม่เพียงแต่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์ 4'33" เท่านั้น แต่ยังสามารถขยายอย่างกว้างขวางต่อวงการดนตรีและศิลปะร่วมสมัย Gottschalk, J. (2016 : 50-55) ได้วิเคราะห์ว่าแนวคิดของ จอห์น เคจ เกี่ยวกับเสียงและความเงียบ ได้เปิดทางให้กับการพัฒนาของดนตรีเสียงแวดล้อม (ambient music) และศิลปะเสียง (sound art) ในทศวรรษต่อมา การศึกษาของ Gottschalk ชี้ให้เห็นว่าอิทธิพลของ 4'33" นั้นไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่วงการดนตรีคลาสสิก

ผลกระทบและอิทธิพลต่อวงการดนตรีและศิลปะ

4'33" ของ จอห์น เคจ มีผลกระทบอย่างลึกซึ้งและกว้างขวางต่อวงการดนตรีและศิลปะ ทั้งในแง่ของแนวคิดและการปฏิบัติ ผลงานชิ้นนี้ไม่เพียงแต่เปลี่ยนแปลงวิธีที่ผู้คนคิดเกี่ยวกับดนตรีและเสียง แต่ยังมีอิทธิพลต่อศิลปะแขนงอื่น ๆ อีกด้วย และการขยายขอบเขตของดนตรีเป็นหนึ่งในผลกระทบที่สำคัญที่สุดของ 4'33" ผลงานชิ้นนี้เปิดประตูสู่การยอมรับเสียงทุกชนิดว่าสามารถเป็นส่วนหนึ่งของดนตรีได้ แนวคิดนี้นำไปสู่การพัฒนาของดนตรีเสียงแวดล้อม (Ambient Music) และการใช้เสียงที่ไม่ใช่ดนตรีในการประพันธ์เพลง Demers, J. (2010 : 92-93) ได้วิเคราะห์ว่าศิลปินอย่าง ไบรอัน อีโน (Brian Eno) ที่ได้รับอิทธิพลโดยตรงจากแนวคิดนี้ในการสร้างสรรค์ผลงานดนตรีแอมเบียนท์ของเขา ซึ่งเป็นการต่อยอดแนวคิดของ จอห์น เคจ ในการใช้เสียงแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งของดนตรี

นอกจากนี้ 4'33" ยังมีส่วนสำคัญในการก่อกำเนิดศิลปะเสียง (Sound Art) ในฐานะรูปแบบศิลปะที่แยกออกมาต่างหาก LaBelle, B. (2015 : 14-15) ได้ศึกษาว่าศิลปินเสียงหลายคน เช่น แม็กซ์ นอยเฮาส์ (Max Neuhaus) และแอลวิน ลูเชียร์ (Alvin Lucier) ได้พัฒนาแนวคิดของ จอห์น เคจ เกี่ยวกับการรับฟังและการตระหนักรู้ถึงเสียงในสภาพแวดล้อม ซึ่งนำไปสู่การสร้างสรรค์ผลงานที่ใช้เสียงเป็นสื่อหลักในการแสดงออกทางศิลปะ

อิทธิพลของ 4'33" ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่วงการดนตรีเท่านั้น แต่ยังแผ่ขยายไปสู่ศิลปะแขนงอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศิลปะแนวคิด (Conceptual Art) Godfrey, T. (1998 : 108) ได้วิเคราะห์ว่าแนวคิดของ 4'33" ที่ว่าความคิดหรือแนวคิดสามารถเป็นผลงานศิลปะได้โดยตัวมันเอง มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนา

ของศิลปะแนวคิดในทศวรรษ 1960 และ 1970 ศิลปินอย่าง โยโกะ โอนะ (Yoko Ono) และ โจเซฟ โคซุซ (Joseph Kosuth) ได้นำแนวคิดนี้ไปต่อยอดในผลงานของพวกเขา ซึ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดมากกว่าวัตถุทางศิลปะ

สิ่งที่น่าสนใจอีกหนึ่งประเด็นคือการเปลี่ยนแปลงบทบาทของผู้ชมเป็นอีกหนึ่งผลกระทบสำคัญของ 4'33" Fischer-Lichte, E. (2008 : 11-23) ได้วิเคราะห์ว่า 4'33" เปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างศิลปินและผู้ชม โดยทำให้ผู้ชมกลายเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์ผลงาน แนวคิดนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อศิลปะการแสดงสด (Performance Art) และการมีส่วนร่วมของผู้ชมในศิลปะร่วมสมัย ซึ่งเน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างศิลปินและผู้ชม ซึ่งการที่ จอห์น เคจ ปล่อยให้เสียงในสภาพแวดล้อมเป็นส่วนหนึ่งของผลงาน เป็นการท้าทายแนวคิดดั้งเดิมเกี่ยวกับบทบาทของผู้ประพันธ์ Born, G., & Devine, K. (2015 : 149-150) ได้ศึกษาว่าแนวคิดนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาของดนตรี

ในการใช้อิเล็กทรอนิกส์และอัลกอริทึมในการสร้างดนตรี โดยเฉพาะในแง่ของการลดบทบาทของผู้ประพันธ์ในฐานะผู้ควบคุมทุกอย่างองค์ประกอบของบทเพลง และเปิดโอกาสให้ระบบหรือสิ่งแวดล้อมมีส่วนในการกำหนดผลลัพธ์ทางดนตรี ในด้านสถาปัตยกรรมและการออกแบบเสียง แนวคิดของ จอห์น เคจ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและพื้นที่ที่มีอิทธิพลอย่างมาก Blesser, B., & Salter, L. R. (2009 : 1-7) ได้วิเคราะห์ว่าสถาปนิกและนักออกแบบเสียงหลายคนได้นำแนวคิดนี้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสภาพแวดล้อมที่ตระหนักถึงมิติทางเสียง การออกแบบพื้นที่สาธารณะในปัจจุบันมักคำนึงถึงประสบการณ์ทางเสียงของผู้ใช้งาน ซึ่งเป็นผลมาจากการตระหนักถึงความสำคัญของเสียงแวดล้อมที่เขานำเสนอผ่าน 4'33"

4'33" ยังได้เปิดทางให้กับการทดลองใหม่ ๆ ในวงการดนตรี โดยเฉพาะในด้านของการใช้ความบังเอิญและการไม่กำหนดทิศทาง (Indeterminacy) ในการประพันธ์เพลง Nyman, M. (1999 : 72-75) ได้ศึกษาว่าแนวคิดนี้มีอิทธิพลอย่างมากต่อนักดนตรีทดลองรุ่นหลัง เช่น มอร์ตัน เฟลด์แมน (Morton Feldman) และ คริสเตียน วูล์ฟ (Christian Wolff) ซึ่งได้พัฒนาเทคนิคการประพันธ์เพลงที่เปิดโอกาสให้ความบังเอิญและการตัดสินใจของนักดนตรีมีบทบาทสำคัญในการกำหนดผลลัพธ์ของบทเพลง

แม้ว่า 4'33" จะเป็นผลงานที่อยู่ในแวดวงดนตรีคลาสสิกร่วมสมัย แต่อิทธิพลของมันได้แผ่ขยายไปสู่วัฒนธรรมเพลงสมัยนิยมด้วยเช่นกัน Grubbs, D. (2014 :

66) ได้วิเคราะห์ว่าแนวคิดของ จอห์น เคจ เกี่ยวกับการรับฟังและการตระหนักรู้ถึงเสียงแวดล้อมได้มีอิทธิพลต่อศิลปินในวงการดนตรีสมัยนิยมและร็อก โดยเฉพาะในช่วงทศวรรษ 1960 และ 1970 ตัวอย่างเช่น เดอะ บีทเทิลส์ (The Beatles) ได้นำแนวคิดของ จอห์น เคจ มาใช้ในการสร้างสรรค์เพลง “Revolution 9” ซึ่งเป็นการทดลองใช้เสียงที่ไม่ใช่ดนตรีและเทคนิคการตัดต่อเสียงในบทเพลงสมัยนิยม นอกจากนี้ 4'33" ยังได้กลายเป็นจุดอ้างอิงสำคัญในการศึกษาและวิจารณ์ดนตรีและศิลปะร่วมสมัย โดย Kahn, D. (1997 : 557-558) ได้วิเคราะห์ว่าผลงานชิ้นนี้ได้เปิดประเด็นการถกเถียงเกี่ยวกับธรรมชาติของดนตรี เสียง และความเงียบ ซึ่งยังคงมีความสำคัญในวงวิชาการด้านดนตรีวิทยาและสุนทรียศาสตร์จนถึงปัจจุบัน

การศึกษาและตีความ 4'33" ในบริบทใหม่ ๆ ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นถึงความลุ่มลึกและความซับซ้อนของแนวคิดที่ จอห์น เคจ นำเสนอผ่านผลงานชิ้นนี้ และในยุคดิจิทัล อิทธิพลของ 4'33" ยังคงปรากฏให้เห็นในรูปแบบใหม่ ๆ Evens, A. (2005 : 57) ได้วิเคราะห์ว่าแนวคิดของ จอห์น เคจ เกี่ยวกับเสียงและความเงียบมีความเกี่ยวข้องอย่างมากกับการพัฒนาของเทคโนโลยีดิจิทัลและสื่อใหม่ โดยเฉพาะในแง่ของการตระหนักถึงบทบาทของ “noise” หรือสัญญาณรบกวนในระบบดิจิทัล และการใช้ความบังเอิญและอัลกอริทึมในการสร้างสรรค์งานศิลปะ

การตีความและการนำเสนอ 4'33" ในบริบทร่วมสมัย

แม้ว่า 4'33" จะถูกสร้างขึ้นเมื่อกว่า 70 ปีที่แล้ว แต่ผลงานชิ้นนี้ยังคงได้รับความสนใจและมีการตีความใหม่ ๆ อยู่เสมอในบริบทร่วมสมัย การศึกษาล่าสุดโดย Dodd, J. (2018 : 639) ได้วิเคราะห์การนำเสนอ 4'33" ในยุคดิจิทัล โดยพิจารณาว่าแนวคิดของ จอห์น เคจ เกี่ยวกับเสียงและความเงียบมีความหมายอย่างไรในโลกที่เต็มไปด้วยเสียงรบกวนทางดิจิทัลและการสื่อสารที่ไม่มีวันหยุดนิ่ง

ในด้านการแสดงสด 4'33" ยังคงได้รับการนำเสนอในรูปแบบที่หลากหลาย Piekut, B. (2020 : 156-160) ได้ศึกษาการแสดง 4'33" ในบริบทของศิลปะการแสดงร่วมสมัย โดยวิเคราะห์ว่าการแสดงในปัจจุบันมักจะเน้นการสร้างปฏิสัมพันธ์กับผู้ชมและการใช้เทคโนโลยีเพื่อขยายประสบการณ์การรับฟังเสียงแวดล้อม ตัวอย่างเช่น การใช้ไมโครโฟนและระบบขยายเสียงเพื่อเน้นย้ำเสียงที่มักจะถูกมองข้ามในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ 4'33" ยังได้รับการตีความและนำเสนอในบริบทของศิลปะดิจิทัลและสื่อใหม่ การนำเสนอ 4'33" ในรูปแบบของงานศิลปะเสียงดิจิทัลและการติดตั้งแบบอินเทอร์แอคทีฟ ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการสร้างและ

ควบคุมเสียงแวดล้อม การตีความในรูปแบบนี้ไม่เพียงแต่สืบทอดแนวคิดของ จอห์น เคจ แต่ยังขยายขอบเขตของการรับรู้และการมีส่วนร่วมของผู้ชมในยุคดิจิทัล

สรุป

4'33" ของ จอห์น เคจ เป็นผลงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในประวัติศาสตร์ดนตรีและศิลปะร่วมสมัย ผลงานชิ้นนี้ไม่เพียงแต่ท้าทายแนวคิดดั้งเดิมเกี่ยวกับดนตรีและเสียง แต่ยังเปิดมุมมองใหม่เกี่ยวกับธรรมชาติของการรับฟังและการสร้างสรรค์ศิลปะ อิทธิพลของ 4'33" ไม่ได้จำกัดอยู่เพียงแค่วงการดนตรีเท่านั้น แต่ยังแผ่ขยายไปสู่ศิลปะแขนงอื่น ๆ รวมถึงสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสื่อดิจิทัล แนวคิดของ จอห์น เคจ เกี่ยวกับการตระหนักรู้ถึงเสียงแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของผู้ชมในการสร้างสรรค์ผลงานยังคงมีความเกี่ยวข้องและสำคัญในบริบทร่วมสมัย โดยเฉพาะในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลได้เปลี่ยนแปลงวิธีที่เรารับรู้และมีปฏิสัมพันธ์กับเสียงและสภาพแวดล้อม การศึกษาและตีความ 4'33" ในบริบทใหม่ ๆ ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง สะท้อนให้เห็นถึงความลุ่มลึกและความซับซ้อนของแนวคิดที่ จอห์น เคจ นำเสนอผ่านผลงานชิ้นนี้ รวมถึงในแง่ของการศึกษาและการวิจารณ์ 4'33" ยังคงเป็นหัวข้อที่ได้รับความสนใจอย่างต่อเนื่อง โดยมีการตีความผ่านมุมมองใหม่ๆ อยู่เสมอ Gottschalk, J. (2016 : 25) ได้วิเคราะห์ผลงานชิ้นนี้ในบริบทของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 โดยชี้ให้เห็นว่าแนวคิดของ จอห์น เคจ เกี่ยวกับการตระหนักรู้ถึงเสียงแวดล้อมมีความสำคัญมากขึ้นในยุคที่เราถูกล้อมรอบด้วยข้อมูลและการกระตุ้นทางประสาทสัมผัสอย่างต่อเนื่อง

ผลงาน 4'33" ของ จอห์น เคจ นับตั้งแต่การเปิดตัวในปี 1952 ได้กลายเป็นประเด็นถกเถียงและวิเคราะห์วิจารณ์อย่างกว้างขวางในวงการดนตรีและศิลปะร่วมสมัย บทประพันธ์ที่ไม่ธรรมดา นี้ ประกอบด้วยความเงียบยาวนาน 4 นาที 33 วินาที ได้ท้าทายแนวคิดดั้งเดิมเกี่ยวกับดนตรีด้วยการนำเสียงแวดล้อมมาเป็นส่วนหนึ่งของการแสดง นวัตกรรมและการท้าทายขนบธรรมเนียมของ จอห์น เคจ ได้เบลอเส้นแบ่งระหว่างดนตรีและชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้ผู้ฟังมีส่วนร่วมกับสภาพแวดล้อมอย่างสร้างสรรค์และรับรู้มากขึ้น

การศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับแนวคิดทางสุนทรียศาสตร์เบื้องหลัง 4'33" ได้เผยให้เห็นถึงรากฐานทางทฤษฎีและคุณค่าทางศิลปะของผลงานชิ้นนี้ แม้ว่าการตอบรับต่อผลงานจะมีความหลากหลาย ตั้งแต่การวิจารณ์ว่าเป็นเพียงการเรียกร้องความสนใจ ไปจนถึงการยอมรับในความสำคัญของการท้าทายขนบธรรมเนียมทาง

ดนตรี แต่ไม่อาจปฏิเสธได้ว่า 4'33" ได้กระตุ้นให้เกิดการตีความและการตอบสนองที่หลากหลายจากผู้ชม

การศึกษาและวิเคราะห์ 4'33" ในปัจจุบันไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในมิติของดนตรีเท่านั้น แต่ยังขยายไปสู่การพิจารณาผลกระทบของผลงานนี้ต่อศิลปะร่วมสมัยในวงกว้าง รวมถึงการตีความในบริบทของสังคมดิจิทัลและโลกที่เต็มไปด้วยเสียงรบกวนทางอิเล็กทรอนิกส์ ความสำคัญของ 4'33" จึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในฐานะผลงานทางดนตรี แต่ยังเป็นจุดเริ่มต้นของการตั้งคำถามเกี่ยวกับธรรมชาติของเสียง ความเงียบ และการรับรู้ของมนุษย์ในโลกสมัยใหม่

ในท้ายที่สุด 4'33" ของ จอห์น เคจ ไม่เพียงแต่เป็นบทประพันธ์ที่ทำทลายขนบธรรมเนียมทางดนตรีเท่านั้น แต่ยังเป็นงานศิลปะที่กระตุ้นให้เราตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียง ความเงียบ และสภาพแวดล้อมรอบตัว ในโลกที่เต็มไปด้วยเสียงรบกวนและการกระตุ้นทางประสาทสัมผัสอย่างต่อเนื่อง บทเรียนจาก 4'33" เกี่ยวกับการหยุด ฟัง และตระหนักรู้ถึงสิ่งรอบตัว อาจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นมากยิ่งขึ้นในปัจจุบันและอนาคต ผลงานชิ้นนี้จึงยังคงมีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับ การทำความเข้าใจบทบาทของเสียง ความเงียบ และการรับรู้ในโลกสมัยใหม่ ซึ่งจะยังคงเป็นประเด็นที่น่าสนใจสำหรับการศึกษาและวิเคราะห์ต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

- Blesser, B., & Salter, L. R. (2009). *Spaces speak, are you listening?: Experiencing aural architecture*. Cambridge : MIT Press.
- Born, G. (2010). For a Relational Musicology: Music and Interdisciplinarity, Beyond the Practice Turn: The 2007 Dent Medal Address. *Journal of the Royal Musical Association*, 135(2), 205–243.
<https://doi.org/10.1080/02690403.2010.506265>
- Born, G., & Devine, K. (2015). Music technology, gender, and class: Digitization, educational and social change in Britain. *Twentieth-Century Music*. 12(2), 135-172.
<https://doi.org/10.1017/S1478572215000018>
- Cox, C. (2009). Sound art and the sonic unconscious. *Organised Sound*. 14(1), 19-26. <https://doi.org/10.1017/S1355771809000041>

- Cheal, D. (2020, May 11). *4'33" — John Cage's radical piece resonates during this era of silence*. <https://ig.ft.com/life-of-a-song/silence.html>
- Demers, J. (2010). *Listening through the noise: The aesthetics of experimental electronic music*. Oxford : Oxford University Press.
- Dodd, J. (2018). 'What 4'33" is.'. *Australasian Journal of Philosophy*. 96(4), 629-641. doi: 10.1080/00048402.2017.1408664
- Evens, A. (2005). *Sound ideas: Music, machines, and experience*. Minneapolis : University of Minnesota Press.
- Fischer-Lichte, E. (2008). *The transformative power of performance: A new aesthetics*. London : Routledge.
- Gann, K. (2010). *No such thing as silence: John Cage's 4'33"*. New Haven : Yale University Press.
- Godfrey, T. (1998). *Conceptual art*. London : Phaidon Press.
- Gottschalk, J. (2016). *Experimental music since 1970*. London : Bloomsbury Academic.
- Grubbs, D. (2014). *Records ruin the landscape: John Cage, the sixties, and sound recording*. Durham : Duke University Press.
- Joseph, B. W. (2016). *Experimentations: John Cage in music, art, and architecture*. London : Bloomsbury Academic.
- Kahn, D. (1997). John Cage: Silence and silencing. *The Musical Quarterly*. 81(4), 556-598. <https://doi.org/10.1093/mq/81.4.556>
- Kim-Cohen, S. (2009). *In the blink of an ear: Toward a non-cochlear sonic art*. London : Continuum.
- Kostelanetz, R. (2003). *Conversing with John Cage*. London : Routledge.
- LaBelle, B. (2015). *Background noise: Perspectives on sound art*. 2nd ed. London : Bloomsbury Academic.
- Larson, K. (2012). *Where the heart beats: John Cage, Zen Buddhism, and the inner life of artists*. London : Penguin Press.

- McClary, S. (2000). *Conventional Wisdom: The Content of Musical Form*. Berkeley : University of California Press.
- Nicholls, D. (2007). *John Cage and the American Experimental Tradition*. In *The Cambridge History of Twentieth-Century Music* (N. Cook & A. Pople, Eds., pp. 513-527). Cambridge : Cambridge University Press.
- Nyman, M. (1999). *Experimental music: Cage and beyond*. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press.
- Piekut, B. (2020). *The world is a problem: John Cage and experimental music after 1945*. Oxford : Oxford University Press.
- Pritchett, J. (1993). *The music of John Cage*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Ross, A. (2007). *The Rest Is Noise: Listening to the Twentieth Century*. Farrar : Straus and Giroux.
- Šterbáková, D. (2021). 4'33", Ideas, and Medium in Appreciating Conceptual Art. *Estetika: The European Journal of Aesthetics*. 58 (1), 57-71. doi: 10.33134/eeja.253
- Taruskin, R. (2009). *Music in the Early Twentieth Century*. Oxford : Oxford University Press.
- Vartanian, H. (2013, September 13). The Original: John Cage, "4'33" (In Proportional Notation)" (1952/1953). <https://hyperallergic.com/85779/the-original-john-cage-433-in-proportional-notation-19521953/>